

UCHWAŁA Nr 21 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lutego 1981 r.

w sprawie świadczeń pieniężnych dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy, którzy utracili prawo do wynagrodzenia.

W celu przestrzegania zasady, że strajk jest środkiem ostatecznym, oraz ustalenia świadczeń pieniężnych dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy, którzy na skutek udziału w strajku utracili prawo do wynagrodzenia za pracę, Rada Ministrów — do czasu ustawowego uregulowania tej sprawy — uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Strajk jest środkiem ostatecznym i nie może być ogłoszony bez uprzedniego wyczerpania możliwości polubownego załatwienia sporu.

2. W razie podjęcia strajku za czas nie przepracowany wskutek udziału w strajku może nastąpić wypłata pracownikom świadczenia pieniężnego, obliczonego według zasad określonych w § 2.

3. Świadczenie, o którym mowa w ust. 2, wypłaca się, jeżeli:

- 1) strajk został zorganizowany na podstawie uchwały podjętej przez uprawniony do tego organ właściwego związku zawodowego, zarejestrowanego zgodnie z uchwałą Rady Państwa z dnia 13 września 1980 r. w sprawie rejestracji nowo powstających związków zawodowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 104), albo przez zarząd główny właściwego związku zawodowego, w oparciu o statut związku,
- 2) strajk nie wykracza poza cele statutowe związku,
- 3) kierownik zakładu pracy został zawiadomiony na piśmie o zamiarze podjęcia strajku co najmniej na 7 dni przed jego rozpoczęciem.

§ 2. 1. Świadczenie, o którym mowa w § 1, w kwocie odpowiadającej 50% wynagrodzenia pracownika, wynikającego z osobistego zaszeregowania, określonego stawką godzinową lub miesięczną, przysługuje po zakoń-

czeniu strajku, przystąpieniu pracownika do pracy i podjęciu zobowiązania do odrobienia strat spowodowanych strajkiem w ściśle określonym czasie.

2. W razie gdy załoga zakładu pracy lub ta część załogi, która utraciła wynagrodzenie wskutek udziału w strajku, odrabiać będzie straty spowodowane strajkiem, w porozumieniu kończącym strajk należy ustalić zwiększenie świadczenia proporcjonalnie do stopnia odrobionych strat.

3. Stwierdzenie stopnia wyrównania strat oraz decyzję o wypłaceniu świadczenia podejmuje kierownik jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy — na wniosek kierownika tego zakładu pracy.

§ 3. W razie podjęcia strajku niezgodnie z postanowieniami określonymi w § 1 kierownicy zakładów pracy zobowiązani są do traktowania:

- 1) nieobecności w pracy z powodu udziału w strajku jako nieobecności nieusprawiedliwionej, a więc niepłatnej,
- 2) obecności w pracy przy równoczesnym faktycznym wstrzymaniu się od wykonania pracy z powodu udziału w strajku jako nieświadczenia pracy z winy pracownika, a więc niepłatnej.

§ 4. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów określi zasady obliczania strat spowodowanych strajkami w działalności przedsiębiorstw uspołecznionych oraz ustali wpływ tych strat na wyniki finansowe przedsiębiorstw.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem 5 lutego 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*